

Migne 6. p. 41.

secundus hic accepte expositionis labor. ne sen-
tiant latonem expediet. iniqua quidem ueretur: ne subieci
fedi ut p̄tis culpā. cum uerbū uerbo exp̄ssū cō
paratūq; reddideri. Cuius inceptuatio ē q̄d in his
scriptis in quibus rerū cognitio quaeritur. si uen-
lente orationis lepos sed hic corrupta ueritas exp̄rimenda est;
Quorū circumutū p̄fecisse uidetur. philosophi libris latina
oratione cōpositis. p̄ integerrime translationis sinceritate nihil
ingrecorū litteris amplius desideretur. Et qm̄ humanis ani-
mus ex clementissimū bonū philosophi cōparatū ē. ut uia
& filo quodā p̄cedat oratio. ab animę ipsius efficientis or-
diendum ē. Triplex om̄ino animę uis inuigetandis corporib;
dep̄henditur: quarū una quidē uitā solū corpori subministrat.
ut nascendo crescat. alendoq; subsistat. Aliā *seruendi*
iudiciū p̄bet. Tercia uimentis & ratione. t̄tis submixta est;
Quarū quidē primę id officium est ut p̄creandis. nutriendis.
alendisq; corporibus p̄stet. nullū uero rationis p̄stet
sensus ut iudiciū. hec autē ē herbarū atq; arborum & quic-
q̄d terrę radicibus affixum tenet. Sed uero cōposita atq; con-
tunc tacta. ac primā sibi sumens & in partē constituens. ua-
riū de rebus capere potest ac multa forme iudiciū. Om̄e
enī animal qd̄ sensu uiget idē & nascitur. & alitur. Sensus
uero diuersi sunt. & usq; ad quinarū numerū crescunt;
ita quicq̄d tantū alitur. non etiā sentit. Quicq̄d uero sentit

Vinculo conecit & continet. Quo circa n̄ est putandus diuisione
fecisse. sed om̄e quic quic in hac generis significatio ne ^{i. e. fusi} intel-
gendū fuit apertus se. Ordo aut̄ ūborum ita se habet. quic ^{i. e. fusi} phaton
intelligendus. Genus enim dicitur & aliquorum adunum se aliq̄m
habentium collectio. & ad se inuicem aliquomodo habentium.

Rursus collectio subaudienda. ^{i. repetitio} Et enim ^{i. repetitio} zeuma; cuius signi-
ficationis adiecit exemplum; scdm̄ quam significatio-
nem romanorū dī genus. abunius scilicet habitu-
dine. Dico autē romuli; & multitudinis. Rursus ha-

• bitudinis. habentium aliquo modo adinuicē cognationē. ^{i. e. fusi}
scilicet quē ab illo ē. id̄ romulo. scdm̄ diuisionem ab alijs
generib; dictā scilicet multitudinis. Hec enim multitudo.
scadunum & ad se inuicem habens. genus dicta ē. ut
ab alijs discernetur. ut romanorum genus ab atheni-
ensium ceterorūq; separaretur. ut sic integer ūborū
ordo sit. Gen̄ enim dicit̄ dicit̄ & aliquorum collectio.
adunum se quodāmodo habentium & ad se inuicem.

Scdm̄ quā significationē romanorum dī genus. adunius
scilicet habitudinem; Dico autē romuli & multitudinis.
scdm̄ diuisionē ab alijs generib; dictā. habentium. scilicet
hominum aliquo modo adinuicem. Tam quē ab illo
ē. id̄ romulo cognationem. Atq; hec ^b actenus. Nunc de

scdm̄ generis significatione dicendum est. Dicitur autē & aliter
rursus genus. qđ ē unius cuiusq; generationis principi-
um. tabeo qui genuit. & a loco in quo quis genitus ē.

Abb. 125 b